

M. HENRICI

ECARDI NORINBER-
GENSIS ORATI-
VNCVLA.

Prima sit æterno Patri, laus altera Musis,
Orta quòd ingruerit sæpe petita dies.
Dum præbens charis patulas monitoribus aures,
Deposco studij præmia certa mei.
Longum iter emensus, restant mihi multa viarum
Milia, dum reperam, conficienda, domum.
Quæ modicis, verum fatear quò, structa columnis,
Adiacet ad ripas paruule Vilsæ tuas.
Coniuge cum chara ludit qua paruulus infans,
Exoptans patrijs oscula ferre genis.
Nascere læta dies meliori sydere, Titan
Offer & inceptis prospera signa nouis.
Pierides vati placidè aspirate canenti,
Ferte, mihi largam, namq; potestis, opem.
Sunt dicenda mihi mentis restantia vires,
Carmina, quæ nutu docta cæterua prober.
Prima Deo pietas verum cum competat vni,
Ceu nos cum reliquis Biblia sacra docent.

Et

Et decet à nobis mos conseruetur ut idem,
Et multos fructus prosperitatis habet.
Ergo Davidis, nostris conuersa cæmenis,
Carmina, ceu testes, voce sonante canam.
Nempè quod hîc alij vena meliore, poësis,
In laudes, doctè quæ decuere, canant.
Insuper in nostris extent & multa libellis,
De Phæbo & Musis quæ monuisse queunt.
Sed quo vitatis longis ambagibus, ipsum
Propicijs Musis aggrediamur opus.
Vnanimes mecum Domino iam dicite grates,
Ipsius hic quotquot dextra benigna fouet.
Non unquam cessent gratæ pia numera linguæ,
Est quia mansuetus, nec bonitate caret.
Nunc genus Israël dicat, nunc cætus Aronis,
Prædiues Domini gratia, sine caret.
Et quicumq; Deum metuunt fateantur in æuum,
Ipsius immensa se bonitate frui.
Ergo malis quoties miserum fors dura fatigar,
Solicito summum supplice uoce Deum.
Nec sinit incassum tristes urgere querelas,
Sed quam uota petunt, fert miseratus opem.
Dum me dextra regat domini nocuisse, malignus
Nil poterit, tanto vindice tutus eo.
Me deus auxilio placidè iuuat inter & hostes,
Tutatur, vitæ spesq; salusq; meæ,

Victor

Victor vt hostili statuam de gente Triumphum,
Et vincam docta quoslibet arte dolos.
Quam sapienter agit Domino qui semper adhæret,
Quærit & ex illo non dubitanter opem.
A Domino speranda salus, nam præstat id vnus
Hic quod mille alij non potuere viri.
Omnes me populi cingunt hostilibus armis,
Quos sternam Domini nominis vsus ope.
Vndiq; circundant miserum, temereq; coarctant,
Sed Deus vt vincam suppeditabit opem,
Me circum volitant (vt apes) mala quæq; minantes,
Ne sibi collectæ surripiantur opes.
Incensos veluti properant extinguere sentes,
In me sic cursu præcipitante ruunt.
Labar vt in plano meditatur id impius vnum,
Ne iaceam, Domini vi potiore leuor,
Ast ego succidam pollenti robore fisos,
Diuini valida nominis vsus ope,
Vnica spes, robur, requies, dulcedo, voluptas
Est mihi, vel nutu qui regit astra, Deus.
Atria iustorum lætis concentibus implent
Cuncta manus, Domini dum celebratur opus.
Dextra potens Domini magna virtute triumphat.
Dextra Dei vincit, singula quæq; facit
Non moriar, verum vita comitante per æuum
Narrabo nostri facta stupenda Dei.

A Domi-

A domino placidis castigar sæpe flagellis,
Sed stygias nunquam cogor adire domos.
Iusticiæ referate vias, ut lætus in illas,
Ingressus Domino carmina digna canam.
Gratia multa Deo qui me prosternit, & auctum,
Vi solida rursus surgere posse facit.
Quem manus ædificans lapidem reprobauit, is vnus,
Ut caput, extructæ sustinet arcis opus.
Hoc Domini fecit manus, hanc mirantur agentem,
Excubias oculi qui uigilanter agunt.
Hæc est illa dies Dominus quam fecit, in illo
Cantemus læti carmina sancta Deo.
Adsis auxiliumq; feras moderator Olympi
Conseruet cæptum gratia diues opus.
Onimium foelix, cunctum benedictus in æuum,
Qui venit humanum saluet ut omne genus.
Linguae non cessant nostræ benedice uobis,
Estis qui Domini pars quotacunq; domus.
Eia agite vnanimis Domino iam dicite grates,
Ipsius hic quotquot dextra benigna fouer.
Hæc sunt Iessei de Psalmo verba prophetæ,
Hic nobis sacri meta laboris erit.
Hic inquam doctas solite dum calco cathedras,
Et cano confessus quæ decuere graues.
Nunc ego quod vates possim numerarier inter,
Obuelant quorum laurea ferta comas.

D

Æter

Æterno primum grates persoluo parenti.
Hoc Mundi cuius dextera finxit opus.
Quotidie & promus nobis alimenta ministrat,
Ne pereant dura languida membra fame.
Conseruat dulces, castissima Numina, Musas,
Ipsius ut laudes lingua perita sonet.
Vna non etenim tantum vult voce vocari,
Discretos linguæ comprobat ipse sonos.
Hic Latia secum, Graia sonet ille loquela,
Mirificum Patris cunctipotentis opus.
Vilia nec quisquam concessæ munera linguæ,
Forte putet, tantas neuè moretur opes.
Non ego crediderim facilè, maiora supremum,
Mortali lingua dona dedisse Deum.
Singula sed culto vellem si texere versu,
Pèligni vatis vena petenda foret.
Deinde ago deuotas submisso pectore grates,
Ferdnando, Cæsar qui regit orbis opes.
Sed satis, Aonias norim dum singula Musas
Tractasse, excusi ceu retulete libri.
Dico tibi ingentes, motu sed simplice, grates
Maxime de meritis Æmiliane tuis.
Maior Diuinas sincero pectore Musas,
Amplexus Princeps dum pius usq; foues.
Te Deus incolumem seros tueatur in annos,
Fortunet sceptri & singula queq; tui,

Dico

Dico etiam similes tibi prestantissime EDERE,
Doct̃or Pannoniæ lumen honorq̃; Scholæ
Quam dum defendis iustis fœliciter ausis,
E terris nomen tollis in astra tuum.
Et ne quid desit vita comitante superstes
Carminē victuro teq̃; Scholamq̃; canam.
In patriam quando fato meliore reuersus,
Otia Vitai liberioris agam.

QVÆSTIO PROPOSITA

Domino M. Balsmanno.

Et te nunc quæro veteri de more Magister,
Cur sit Mercurio tradita virga Deo.
Quod si, ceu spero doct̃e, dissolueris, inter
Egregios poteris nomen habere viros.
Scilicet ut iuuenes doct̃i meliora, Camænas,
Ardenti debent qua pietate colant.

RESPONSIO M. NATHANA-

ELIS BALSMANNI.

Vt te concelebrem digno, doct̃issime, plectro
Non nunc suppeditat magnus Apollo mihi.
Non tibi tam dignæ cantantur carmine laudes,
Vt summas virtus postulat, ecce, tua.

D ij Viuida

Viuida nam virtus quid nam tentare grauat. Dico
Mentem equidem in nobis, ingeniumq; probat.
Sola beat virtus, solum facit illa beatum, Quam dicitur
Sola dat æterna prosperitate frui. E tunc dicitur
Cumq; gradus sit virtutis salebrosus eunti, E tunc dicitur
Deterret multos asperitate sua. Carmine videtur
Est equidem verum radix peramara videtur, In pariter
At fructus dulcis præmia magna tenet. Oris
Clarus non fuerit, qui iactat facta parentum,
Sed proprijs meritis qui sua dona tulit. Quod
Et seruare bonos, & doctis artibus artes
Iungere, id officium nobilitatis erit.
Hoc in consistunt tantæ præconia laudis, Et tunc
Peruigilat noctes, peruigilatq; dies. Cur in
Scilicet hic teneris linguam formauit ab annis, Quod
Naturam vincens sedulitate sua. Egregios
Has, inquam, Musas clarum te reddere constat Scilicet
Scribendi versus iudiciumq; tuum. Arbitrio
Ut felix igitur tibi sit, faustum, atq; salubre,
Confirmet summis, qui regit astra, Deus. R E
Hunc quoq; seruetis longinque tempore Musæ,
Vester enim cultor, uester alumnus erit. V
Tu quoq; Promotor doctas exulte per artes,
Inter præclaros non leue nomen habens. Non
Inter & egregios non vltima gloria ciues,
Quam decus ingenij contulit omnetibi. Non

Vive

Viue decus nostrum, Ecardo quod munera confers
Quæ nulla durant interitura die,
Tu quoq; læteris studijs clarissime Rector,
Semper erit meriti conscia fama tui.
Donec erunt Musæ, venerandæ Palladis artes,
Florebit magnum nomen in vrbe tuum.
Te Duce libertas studij se tollit in altum,
Duriter hæc longo tempore pressa fuit.
Te Duce nunc florent Musarum & Apollinis artes,
Tu semper doctos ipse foues gremio.
Quod restat nunc de virga paucissima fingam,
Qua uolucer peragit cælica iussa Deus.
Qua placat ventos, animas quoq; liberat Orco,
Ad Stygias aliæ quaq; feruntur aquas.
Hæc tibi sit certo doctæ facundia linguæ,
Hæc tibi sit sermo doctus ab ore fluens.
Sit nitidus, grauis, & purus, plenusq; leporis,
Hic sermo ingenium perpolit arte bonum.
Hoc etenim constant Magnatum regna diurna,
Hic mouet & colles, cordaq; dura mouet.
Hæc quoq; prescribit formas in rebus agendis,
Ne titubet blefo subdola lingua sono.
Non etiam in claros conuitia fundere possit
Vel sit in exitium garrula lingua suum.
Hic parte ex omni linguæ moderatur habenas,
Ne quenquam lædat friuola lingua virum.

Huc igitur cuncti Iuvenes accurrere læti,
Hinc spolia, hinc laudes nunc sibi quisq; ferat.
Hinc licet ingentem nobis auertere gazam.
Et decus æternis nobile temporibus.
Hæc tu suscipias sincero munera vultu,
Nam sic humanus, sic quoq; gratus eris.

CARMEN

A GEORGIO MIT-
KREVCH V. I.
DOCTORE

RECITA-

TVM.

NVper vt annali scandissem more sacratam,
Quam (Venus incoluit iam colir atq;) Paphon!
Eminus, Idæos (properis nam passibus ibam)
Conspexi Aônides quos coluere focos.
Occupat ossa tremor, Cælo nam mixta videri,
Fulmina fulguribus fulgura fulminibus.
Stelligerum vario turbari murmure Olympum,
Iratum sensi Nubicolamq; Iouem.

Æthera